

ומדליק, נוצץ לכמה צדדים
 זוהרים. זהר עולה ויורד. זהר
 נוצץ לכל עבר. זהר שופע ויוצא.
 זהר שאינו פוסק לעולמים. זהר
 שעושה תולדות. זהר זוהר
 שטמיר וגנוז, ניצוץ של כל
 ניצוץ. כל הדרגות בו יוצא
 וטמיר, נסתר וגלוי, רואה ולא
 רואה, משקל בעקור מבווע
 הבאר, יוצא ביום וטמיר בלילה.
 משתעשע בחצות הלילה
 בתולדות שהוציא.

הזהר שזוהר ומאיר לכל, הפלל
 של התורה, וזהו זהר הרקיע.
 הרקיע שבו תלויים השמש
 והלבנה, כוכבים ומזלות. זה
 נקרא הזהר של האספקלריה
 שמאירה, שלא זכה בו איש פרט
 לרועה הנאמן של כל הבית,
 שאין מאירה הלבנה אם
 האספקלריה שלא מאירה, רק
 ממנו, שזכה לאספקלריה
 שמאירה.

זהר הרקיע, הנסתר העליון,
 שמאיר ואינו ידוע, מדליק ולא
 נראה, ומי שנוטל אינו יודע ממי
 נוטל. הסתר שלו נסתר וגנוז,
 שבטו של יוסף הצדיק נסתר
 בארבעה גונים. הזהר שנוצץ
 בשמים עשרה חיות, זיוים
 ואורות נוצצים ממנו, שלש
 עשרה הם בסוד השם הקדוש,
 ותוף סוד האין סוף. האין סוף
 שאין לו שעור.

תשע נקודות בתורה יוצאים
 ומתחלקים באותיות. האותיות
 בהם נוסעים מסעות קטנים
 בסודות חלוקים. אלו התשע
 שולטים על האותיות, האותיות
 מתפשטות מהם. נשארו הנקודות
 להנהיג אותם. לא נוסעים רק
 בשהם יוצאים, אלו נקראו אין

נציען לכמה סטרין זהירין. זהר סליק ונחית
 זהר נציען לכל עיבר. זהר נגיד ונפיק. זהר
 דלא פסיק לעלמין. זהר דעביד תולדין. זהר
 זהרא דטמיר וגניז נציעו דכל נציעו. דרגין
 כלא ביה נפיק וטמיר, סתים וגליא, חזי ולא
 חזי, סיפתא בעקורא מבוועא דבירא, נפיק
 ביממא וטמיר בליליא. אשתעשע בפלגו
 דליליא בתולדין דאפיק.

זהר דזהיר ואנהיר לכלא פללא דאורייתא, ודא
 איהו זהר הרקיע. הרקיע דבה תלין
 שמשא וסיהרא פוכביא ומזלי, דא אקרי זהרא
 דאספקלריא דנהרא, דלא זכה ביה בר נש,
 בר רעיא מהימנא דכל ביתא, דלא אנהיר
 סיהרא אי אספקלריא דלא נהרא בר מנה דזכה
 באספקלריא דנהרא.

זהר הרקיע סתים עלאה דנהיר ולא ידוע,
 אדליק ולא אתחזי, ומאן דנטיל לא ידע
 ממאן נטיל. סתימו דילה טמיר וגניז שבטא
 דיוסף צדיקא סתים בארבע גונין, זהר הנציען
 בתריסר חיון זיון, ונהורין נציעין מנה תליסר
 אנון ברזא דשמא קדישא וגו רזא דאין סוף.
 אין סוף דלית שיעורא.

תשע נקודין באורייתא נפקין ואתפלגין באתון.
 אתון בהון נטלין מטלנין דקיקין ברזין
 פלגין. אלין תשעה שליטין על אתון אתון
 מנהון אתפשטו. אשתארו נקודין לאענאה
 לון. לא נטלין בר פד אנון נפקין, אלין אקרון
 אין סוף. פלהו אתון מטלנהון באין סוף. כמא
 דאנון נטלין לון, הכי נטלין אלין סתימין אתון
 גלין קלין דקליא, אשתנין מגו נקדה חדא
 דנפקא מאלין נקודין, דאקרון אין סוף.

סוף. כל האותיות מסעותיהן באין סוף. כמו שהם נושאים
 אותיות מגלות קולות של קולות, משתנים מתוף נקדה אחת

אינן סוף. ומאותה הנקדה כל האותיות התפשטו.

אחר כך אלו הנקדות מסתפרות בתוך הסתר, ונוטלים אותם בכל המסעות. מאין סוף יוצא הניצוץ הקשה לעטר את הכל, להנהיג את הים הגדול שלא יצא משעורו החוצה. זהו שכתוב (איוב לח) עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליך. פ"ה השעור של המאור פ' שמונים מסעות מתוך ראשית העגול בתוך העמק. כ' עגול, העמק שנכנס פנימה לאותו העגול, ו' בדיוקן של הכ"ו הזה, והפ' הזה עגול ועמק. רבוע בתוך חמשים מסעות, ה' רבוע תוך מדידה ו', בדיוקן שנכנס בעגול, אותו הדיוקן ממש נכנס ברבוע. הניצוץ הקשה מתפשט בכל אותם הקשרים וסימניהם חו"ל. ח' למעלה, ו' באמצע, ל' בכלם. פשהמאור מתפשט, כל אחד ואחד עושה תחום לשבר גלי הים. (לצד צפון) מתחילים הגלים ועולים הפעמים. יוצאת ח' הקשר בסודו ומכה אותם ורושם במדידה, וחוזרים הגלים.

לצד מזרח מתחילים הגלים רוגזים ועולים ורועשים, ויוצא סוד הקשר ו' בכל אותם רשומים, ומכה אותם, רושם ברשימה בתוך המדידה וחוזרים הגלים.

לצד דרום מתחילים הגלים, ועולים ורוגזים ורועשים, עולים ויורדים. יוצאת ל', הקשר שנעשה בכל הקשרים, מגדל בחומתו, מקפים דלתות ובריחים בתחום, והגלים חוזרים לצד צפון, לצד מזרח, ולצד דרום, ונשברו ושוכף הרגז. זהו שכתוב (ירמיה ח) אשר שמתי חול גבול לים. ח"ל עולים באויר מתערבים באותיות, והאותיות מתחילות עליהם להוציא בהם קולי קולות. ואלו הם תחום לתקון של סוד האמונה.

ומההיא נקדה אתפשטו כלהו אתון. לבתר אלין נקודין אסתימו בגו סתימו, ונטלי לון בכל מטלנין. מאין סוף נפקא בוצינא דקרדינותא, לאעטרא לכלא, לאנהגא לימא רבא דלא יפוק משעורא לבר. הדא הוא דכתיב (איוב לח יא) עד פה תבוא ולא תסיף ופא ישית בגאון גליך. פ"ה שיעורא דבוצינא פ' תמנין מטלנין, מגו שירותא דעגולא גו עומקא. כ' עגולא. עומקא דעאיל לגו בההוא עגולא ו' בדיוקנא דהאי כ"ו, ודא פ' עגולא ועומקא. רבועא גו חמשין מטלנין ה' רבועא גו משחתא ו' בדיוקנא דעאיל בעגולא ההוא דיוקנא ממש אעיל ברבועא. בוצינא דקרדינותא אתפשט בכל אנון קשרין וסימניהון חו"ל. ח' לעלא, ו' באמצע, ל' בכלהו פד אתפשטת בוצינא, כל חד וחד עביד תחומא לתברא גלוי דימא. (לסטר צפון) שראן גלין וסלקין רגזין, נפקא ח' קשרא ברזוי ובטש לון ורשים במשחתא ואהדרו גלין.

לסטר מזרח שראן גלין רגזין וסלקין ורעשין ונפקא רזא דקשרא ו' בכל אנון רשימין, ובטש לון רשים ברשימו גו משחתא ואהדרו גלין.

לסטר דרום שראן גלין וסלקין ורגזין ורעשין סלקין ונחתין. נפקא ל' קשרא דאתעביד בכלהו קשרין מגדלא בשורוי, מקפן בעברין ודשין ורשים בתחומא, וגלין אהדרו לסטר צפון לסטר מזרח לסטר דרום, ואתברו ואשתכח רגזא. הדא הוא דכתיב (ירמיה ח כב) אשר שמתי חול גבול לים. ח"ל סלקין באוירא אתערבו באנון, ואתון שראן עלון לנפקא בהון קלין דקליא, ואלין אנון תחומא לשכלולא דרזא דמהימנותא.

וְאֵלֶּיךָ חַיִּיךָ וְלִשְׁׁוֹן וּמִגְדָּל
הַשָּׁנִים, עַל אֵלֶּה שׁוֹרִים הַכֹּל.
וְאֵלֶּה הֵם שֶׁהַתְּכַסּוּ בְּקוֹל הַפְּנִימִי,
וּבְקוֹל שִׁנְשֻׁמֶע וּבְדַבּוּר. וְאֵלֶּיךָ הֵם
תַּחֲנוּם לְאֵלוֹ. אֵלֶּיךָ מִשְׁנִים לְכַתְּרָא
הַרְאִשׁוֹן שֶׁהִיָּה בַּסְּתֵר.
וּכְשֶׁמִּתְפַּשֵּׁט, מְגִיעָה לְאַחַד
מֵאֵלֶּיךָ, וּמִשְׁתַּנֵּה וְנִעֲשִׂית רִיחַ
שֶׁלֹּא שׁוֹכֶכֶת לְעוֹלָמִים וְתַמִּיד
נֹכְבֶּת. מִשׁוּם שֶׁאוֹתוֹ הַקָּשֶׁר
שֶׁהוּא תַּחֲנוּם הַמְּאֹר מִכָּה בּוֹ,
וּבְגִלְלוֹ נֹכְבֶּת בְּחִשָּׁא, וְזֶה סוּד ח' חַיִּיךָ,
כִּי נִקְרָא. זֶה עוֹשֶׂה בְּנִין
בְּגֵרוֹן שֶׁל אָדָם.

וְזֶה הַתַּחֲנוּם הַרְאִשׁוֹן. כְּשֶׁרוֹצֶה
לְהַתְּפַשֵּׁט אוֹתָהּ הַנִּקְדָּה, עוֹלָה
הַקָּשֶׁר הַזֶּה, וְנוֹטֵל אוֹתוֹ מִהַמְּקוֹם
הַזֶּה, וּמְשַׁנֵּה אוֹתוֹ בְּשִׁלְשָׁה
גִּוְנִים, בְּאֵשׁ בְּרוּחַ וּבְכִמִּים. מִשׁוּם
שֶׁהַקָּשֶׁר הַזֶּה, כְּשֶׁנִּקְשֶׁר מֵאִין סוּף
בְּמְאֹר, כִּי נִקְשֶׁר.

וּכְשֶׁמוֹצִיא קוֹל שִׁנְשֻׁמֶע מִתּוֹךְ
הַדּוּחַק שֶׁפּוֹשֵׁט שֶׁל הַמַּחְשָׁבָה,
הַקָּשֶׁר הַזֶּה דוּחַק אוֹתוֹ, וְשׁוֹלֵחַ
אוֹתוֹ לְקָשֶׁר הַשָּׁנִי בְּסוּד שֶׁל וְאִי
שֶׁהוּא לְשׁוֹן, וּמִכָּה בּוֹ אוֹתוֹ
הַקוֹל, וְנִשְׁמָע מִן הַצַּד הַזֶּה,
וְשׁוֹרָה עַל הַצַּד הַזֶּה שֶׁל הַלְשׁוֹן.
וּמִשׁוּם כִּי נִקְרָא הַקוֹל הַזֶּה ו'
לְשׁוֹן.

הַקָּשֶׁר הַזֶּה שֶׁהוּא לְשׁוֹן, שׁוֹלֵחַ
אוֹתוֹ לְתוֹךְ קָשֶׁר חֲזוּק, מִגְדָּל כָּלֵל
שֶׁל עֲשָׂרִים וְשִׁפְתִים שׁוֹרוֹת, וְאֵז
אוֹתוֹ קוֹל שׁוֹכֵף לְתוֹךְ הַדְּבָר
בְּשַׁעוֹר, בְּתוֹךְ הַתְּהוּם כְּרִאוּי.

וְשֶׁרִשֵׁת הַקָּשָׁרִים הַלְלוּ הֵם תַּחֲנוּם
לְהִנְהִיג לְקוֹל וּלְדַבּוּר, וְלִכְּלֹ
אוֹתָם הַצְּדָרִים שִׁיּוֹצְאִים מִהַקוֹל
וְהַדְּבָר, שֶׁנִּקְרָאִים יְמֵי קָדָם.
וְאֵלֶּיךָ מְרַבִּים אֶת הַיָּמִים בְּשַׁעוֹר
כְּרִאוּי לְקוֹל וּלְדַבּוּר. וְזֶה סוּד
(אֵיב כֵּט יח) וְכַחֲלוֹ אַרְבָּה יָמִים. מִשׁוּם
הַחֲלוֹ מְרַבִּים הַיָּמִים תּוֹךְ הַשַּׁעוֹר
שֶׁל הַמְּאֹר כְּרִאוּי, וְהַכֹּל מֵאִין סוּף.

וְאֵלֶּיךָ חַיִּיךָ וְלִשְׁׁוֹן וּמִגְדָּלָא דְשָׁנִין, עַל אֵלֶּיךָ
שְׁרִיָּאן כָּלָא. וְאֵלֶּיךָ אֲנוּן דְאַתְּכַסֵּין בְּקָלָא
פְּנִימָאָה, וּבְקָלָא דְאַשְׁתַּמַּע וּבְמִלּוּלָא. אֵלֶּיךָ
אֲנוּן תַּחֲנוּמָא לְאֵלֶּיךָ. אֵלֶּיךָ מִשְׁנִין לְכַתְּרָא
קְדָמָא דְהָהוּ בְּסִתְיָמוּ. וְכִד אַתְּפִשֵׁט מְטָת
לְחַד מֵאֵלֶּיךָ, וְאַשְׁתַּנֵּי וְאַתְּעַבִּיד רִיחָא דְלָא
שְׁכִיף לְעֵלְמִין וְנִבְיַעוּ תְּדִיר. בְּגִין דְהָהוּ
קָשְׂרָא דְאִיהוּ תַּחֲנוּמָא דְבוֹצִינָא, בְּטַשׁ בֵּיהּ,
וּבְגִינָה נְבִיעוּ בְּחִשָּׁא, וְדָא רְזָא ח' חַיִּיךָ, הַכִּי
אַתְּקָרִי. דָּא עַבִּיד בְּנִינָא בְּגֵרוֹן דְבַר נֶשׁ.

וְדָא הוּא תַּחֲנוּמָא קְדָמָאָה, כִּד בְּעָא לְאַתְּפִשֵׁט
הֵהוּא נִקְדָּה, סְלִיק הַאי קָשְׂרָא וְנִטִּיל לֵיהּ
מֵהַאי אֶתֶר, וְשָׁנִי לֵיהּ בְּתַלְת (דף קכח ע"א) גִּוְנִין,
בְּאֵשָׁא בְּרוּחָא בְּמִיָּא. בְּגִין דְהַאי קָשְׂרָא כִּד
אַתְּקָשֶׁר מֵאִין סוּף בְּבוֹצִינָא, הַכִּי אַתְּקָשֶׁר.

וְכִד אֶפִּיק קָלָא דְאַשְׁתַּמַּע מִגּוֹ דְחִיקוּ דְפִשֵׁיט
דְּמַחְשָׁבָה, הַאי קָשְׂרָא דְחִיק לֵיהּ, וְשִׁדֵּר
לֵיהּ לְקָשְׂרָא תְּנַנָּא בְּרְזָא דּוּא' דְאִיהוּ לִישָׁן,
וּבְטַשׁ הֵהוּא קָלָא בֵּיהּ, וְאַשְׁתַּמַּע מֵהַאי סְטָרָא
וְשְׁרִיא עַל הַאי סְטָרָא דְלִישָׁן. וּבְגִין כִּי אַתְּקָרִי
הַאי קָלָא ו' לִישָׁן.

הַאי קָשְׂרָא דְאִיהוּ לִישָׁן שִׁדֵּר לֵיהּ לְגוֹ קָשְׂרָא
תְּקִיפָא, מִגְדָּלָא כָּלֵל דְעֲשָׂרִין וְתֵרִין
שׁוֹרִין, וּכְדִין הֵהוּא קָלָא אֶשְׁתַּכַּף לְגוֹ מְלָה
בְּשִׁיעוֹרָא. גּוֹ תַּחֲנוּמָא כְּדָקָא יָאוּת.

וְאֵלֶּיךָ תַּלְת קָשְׂרִין אֲנוּן תַּחֲנוּמָא לְאַעֲנָאָה לְקָלָא
וְלְמְלָה, וְלִכְּלֹ אֲנוּן סְטָרִין דְנִפְקִין מִקָּלָא
וּמְלָה דְאַקְרוּן יְמֵי קָדָם. וְאֵלֶּיךָ אֶסְגִּין יוֹמִין
בְּשַׁעוֹרָא כְּדָקָא יָאוּת, לְקָלָא וּמְלָה. וְרְזָא דָּא
(אֵיב כֵּט יח) וְכַחֲלוֹ אַרְבָּה יָמִים. בְּגִין חוֹל אֶסְגִּיאֵו
יוֹמִין גּוֹ שִׁיעוֹרָא דְבוֹצִינָא כְּדָקָא חֲזִי, וְכָלָא
מֵאִין סוּף.